

Sångpostillan - Fjärde söndagen i Påsktiden

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-03-20
Senast uppdaterad 2020-04-26

Fjärde söndagen i Påsktiden Jubilate Vägen till livet

Tredje årgångens läsningar:

GT: 2 Moseboken 13:20-22

Epistel: 1 Thessalonikerbrevet 5:9-11

Evangelium: Johannes 13:31-35

Psaltarpsalm: 147:1-7

Dagens bön:

O Gud, du som med din sannings ljus
leder dem som far vilse in på den rätta vägen,
kom med din nåd till alla som bekänner Kristus,
så att vi vänder oss från det onda och följer det goda.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre,
som lever och verkar med dig och den helige Ande,
från evighet till evighet.
Amen.

Fjärde söndagen i Påsktiden heter också Jubilate – som är söndagens latinska namn efter dagens gamla introitus ur Psalt 66:1 Jubilate Deo omnis terra. (Höj jubel till Gud alla länder, jfr Psalm 680).

Ge Jesus äran, frälsta mänsklighet – denna mäktiga jubelpsalm 17 passar bra på Jubilatesöndagen. Bo Setterlind skrev texten år 1978 och Georg Friedrich Händel melodin 1747.

Predikans text: Johannes 13:31-35

När Judas hade gått, sade Jesus: ”Nu har Människosonen förhärligats, och Gud har förhärligats i honom. Är nu Gud förhärligad i honom, skall Gud också förhärliga honom i sig, och han skall snart förhärliga honom.

Ännu en kort tid är jag hos er, mina barn. Ni kommer att söka efter mig, och jag säger nu till er vad jag sade till judarna: Dit jag går kan ni inte komma.

Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. Alla skall förstå att ni ä mina lärjungar, om ni visar varandra kärlek.”

Vi läser psalm 17 vers 1.

Ge Jesus äran, frälsta mänsklighet!
Han är den som segrat i all evighet!
Himlen mitt i världen Han oss visat har!
Han har lämnat graven och är bland oss kvar!
Ge Jesus äran, lovsjung natt och dag:
Han är segerns Herre, sjung Halleluja!

När Jesus säger det, som vi läste om i texten, befinner han sig i en sal på övre våningen någonstans i Jerusalem. Där har han ju instiftat nattvarden. Vi vet vad som hände då. Vi ser det så ofta framför oss i vår inre syn.

Jesus tar ett brödstycke, håller upp det, bryter det och säger de märkliga orden: Detta är min kropp. Detta är jag, Jesus. Precis som jag bryter brödstycket så kommer min kropp att brytas ned på korset.

Sedan lyfter han vinbägaren och säger:

”Detta är mitt blod. Så som detta vin utgutes, kommer mitt blod att gjas ut på korset. Men det är inte något meningslöst lidande. Det sker för er skull. Jag kommer att dö på korset för att ta bort era synder. Jag går in under alla era synder och bördor och lyfter dem av er. Och detta kommer ni att förstå, så ofta ni kommer samman och firar denna måltid. Då kommer ni inte att se mig men jag själv är närvarande i brödet och vinet. Här är himlen mitt i världen. Jag lyfter då av er era synder, när ni ger dem mig. Er bitterhet, alla synder, alla de tyngder som drar er neråt och gör att ni blir sittande och suckande. Jag tar bort det och

jag fyller er med min kärlek;

När han möter oss i Nattvarden kommer hans värld till oss. Himlen mitt i världen.

Ja, det är detta som kan hända med dig och mig när vi firar eucharistin, tacksägelsen, Herrens heliga nattvard.

I salen i övre våningen är allt så stilla. Utanför skockar sig orosmolnen. Jesus har fiender som kommer att slå till hårt. En av Jesu lärjungar har just underhandlat med Jesu fiender. Han har kommit överens med dem om en summa pengar för att förråda Jesus. Han sitter med i salen i övre våningen, Han får ta emot det brödstycke Jesus räcker honom. Sedan går han ut. Vår text börjar med orden: När Judas hade gått ut. Men i versen innan står det: Men Judas tog brödet och gick genast ut. Det var natt. När Judas hade gått ut sade Jesus: Nu är Människosonen förhärligad....

Det var natt. Mänsklighetens mörkaste natt, då ondskans makter gaddar sig samman för att förgöra Guds son. Men i detta mörker tänds nu ett ljus, Jesu härlighet. Är det inte detta vi ibland kan ana. När det är som mörkast, när allt är natt i våra liv, när allt är högt och nattsvart, då tänder Gud ett ljus. Himlen mitt i världen.

Lägg märke till kontrasten: och det var natt. ... Nu är Människosonen förhärligad....

En CP-skadad man, som fått lida mycket, sa till mig: "Man måste vara i mörkret för att få se ljuset." Han förnam Jesu närvaro mitt i mörkret.

I Österrike kom jag en gång in i en kyrka där ett krucifix hängde i koret. På krucifixet hängde Jesus. När man kom närmare studsade man till. Jesus på korset skrattar!

Man berättar för mig att det var snidat av en koncentrationslägersfånge. Denne hade sagt att när tortyren, smärtan, förnedringen blev som svårast, förvandlades smärtan till skratt. Det kan ingen förstå som inte varit med om det. Men i den djupaste förnedringen var Jesus hos honom. Himlen mitt i smärtan.

När Stefanos stenades och stenarna flög emot honom, gjorde det hemskt ont. Då såg han himlen öppen, Jesus står på Guds högra sida.

På samma sätt vid korset. Jesus dog. Allt slogs i spillror för Jesu lärjungar. Jesus var borta, Jesus var död. Men han hade inte legat så länge i graven förrän ropet ljöd: Jesus är uppstånden. Jesus lever! Och lovsången sprider sig över jorden. Han har segrat i all evighet... Han är segerns Herre... Ge Jesus äran, frälsta mänsklighet! Han är den som segrat i all evighet! Himlen mitt i världen Han oss visat har! Han har lämnat graven och är bland oss kvar! Ge Jesus äran, lovsjung natt och dag: Han är segerns Herre, sjung Halleluja.

Vi sjunger psalm 17 vers 1.

Vi läser psalm 17 vers 2.

Vår Herre lever, lovad vare Han!
 Ensam Han åt alla livets seger vann!
 Salig du som känner: Jesus är vår vän!
 Låt oss därför sjunga om och om igen:
 Ge Jesus äran, lovsjung natt och dag:
 Han är segerns Herre, sjung Halleluja!

Vad Jesus gjort för oss, måste landa i våra liv. Han har dött för dig. Och han har uppstått för att du ska sluta leva i dina nederlag. Ensam han åt alla livets seger vann.

Episteltexten säger att Jesus har dött för oss för att vi ska leva tillsammans med honom (1 Thess 5:9-11). Vi får inte hålla Jesus på avstånd. Vi får inte låta oss nöja med fina och goda åsikter om Jesus, lite allmänt prat om "de kristna värderingarna" eller dylikt.

Det betyder: Vi får komma i ett personligt förhållande till Jesus. Salig du som känner: Jesus är vår vän. Och salig du som känner Jesus som din vän. Det betyder att du umgås med honom, att du lyssnar till honom. Varje ord som kommer till liv för dig är ett möte med Jesus. Hans ord är ande och liv. Varje ord är programmerat med liv, kraft, tröst. Men du måste ta emot det och bädda ned det i ditt allra innersta - i det innersta kärleksrummet i dig.

Vad skall ske för att ett frö ska växa. Det behöver värme och det behöver vatten. I den gammaltestamentliga texten talades det om Guds närvaro under Israels ökenvandring:

Där var eldstod om natten, molnstod om dagen.
 Elden & värmen.
 Molnet - vatten.
 Det behövs värme och vatten för att Ordet skall växa.
 Du behöver komma in i Guds närvaro under din ökenvandring.
 Vi behöver bli stilla vid Ordet.
 Stilla i nattvarden, där du hör vad Jesus gjort för dig.
 Stilla i bönen - be in varandra i Guds närvaro.

Paulus skriver i episteln:
 Därför skall ni trösta och bygga upp varandra, så som ni nu också gör.

Vi sjunger psalm 17 vers 2. Vår Herre lever, lovad vare Han! Ensam Han åt alla livets seger vann! Salig du som känner: Jesus är vår vän! Låt oss därför sjunga om och om igen: Ge Jesus äran, lovsjung natt och dag: Han är segerns Herre, sjung Halleluja!

Vi läser psalm 17 vers 3.

Honom vi älskar, Han som är vårt stöd,
 Han som hemfört segern över liv och död!
 Låt oss aldrig tvivla på Hans löftes ord!
 Herren, den uppståndne, Himlen på vår jord!
 Ge Jesus äran, lovsjung natt och dag:
 Han är segerns Herre, sjung Halleluja!

Både psalmen och texten sjunger om kärleksförhållandet till Jesus. Vad är det som driver oss i våra liv? Är det skuld känslorna, man borde, måste, skulle, alla krav, alla ambitioner, prestationer.

När Jesus säger: Dit jag går kan ni inte komma, kanske han menar att alla våra duktigheter kan inte lyfta oss upp till hans värld.

Jesus visar oss på något helt annat. Kärleken. Han tar ifrån oss vårt eget och fyller våra hjärtan, vår inre bågare med sitt liv. Han längtar efter att göra med oss precis som han gjorde med den förlorade sonen: Han vill ta oss in i sin famn.

Jesus vill ta ifrån oss bitterheter och dumheter som fyller vårt inre och fylla vår inre med sitt liv. Han ordnar så att säga vår inre motor, så att den fungerar. Om vi ska klara livets uppförbackar, motgångarna, behövs det att vår inre motor fungerar. Drivmedlet är Jesu kärlek i oss. Han leder oss att se varandra på ett nytt sätt, känna med varandra, dela varandras nöd och be om hjälp av varandra.

Det är inte säkert att vi alltid kan gilla människor omkring oss, en del är det faktiskt rätt svårt att klara av. Men Jesus har inte befallt oss att gilla varandra utan att älska varandra.

Har man svårt för någon, ska man börja med att be för den människan. Man säger till Gud att man tycker det är svårt. Man bekänner sina egna synder, sin egen kärlekslöshet och håller sedan upp den andre i Guds kärlek. Man ber om kärlekens fantasi och om hjälp att komma ur låsningar.

Och modellen för vår kärlek är Jesu kärlek: Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. Vi stannar ofta i andra delen av det ordet, skall också ni älska varandra. Och undrar: Vad ska vi nu göra för Jesusduktigheter mot varandra. Nej, stanna först i första delen såsom jag har älskat er...

Smaka på det ordet.
 Fråga dig : Hur skulle Jesus gjort i den här situationen?
 Hur skulle han lyssnat?

När vi jobbar med det här kommer något att hända. Vi får hjälp av Jesus att förstå varandra, se varandra, lyssna till varandra. Va närvarande i varandra. Och när det händer med oss så händer något med människor som inte är kristna: Alla skall förstå att ni är lärjungar, om ni visar varandra kärlek. Tillsammans med Jesus får vi trösta och bygga upp.

Därför skall ni trösta och bygga upp varandra, så som ni ju också gör. Honom vi älskar, Han som är vårt stöd, Han som hemfört över liv och död! Låt oss aldrig tvivla på Hans löftes ord! Herren, den uppståndne, Himlen på vår jord! Ge Jesus äran, lovsjung natt och dag: Han är segerns Herre, sjung Halleluja!

Vi sjunger psalm 17 vers 3.

Ordbrukaren övar sig denna vecka att lägga dessa ord på sitt hjärta. ...och det var natt ...
Nu är Människosonen förhärligad...
(Joh 13:31) Molnpelaren gick ständigt framför dem om dagen
och eldpelaren om natten.
(2 Mos 13:22) Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra.
Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra.
Alla skall förstå att ni är mina lärjungar, om ni visar varandra kärlek.
(Joh 13:34-35) Därför skall ni trösta och bygga upp varandra,
så som ni ju också gör.
(1 Thess 5:11)

I bibelskolans skattkammare finns 10 Nyfikenhetsvandringar där du får svar på frågan:
Vem är den helige Ande?
Börja med Nyfikenhetsvandring nr 39 Den helige Ande och vi